1874. VI. évfolyam. 245. szám. Hétfő, december 14.

Előfizetési árak:
Helyben es postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél evre 5 „ — „ Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: *Főpiacz, Vecsey-haz földszint* a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél.— Egyébütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KÖZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn. kedden. szerdán. csütörtökön és szombaton.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sorra 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

Ghyczy dicsősége.

*** Barátjáról ismerik meg az embert, — tartja a magyar példabeszéd. És ebben van is valami igaz.

Ha áll ez Péterre, vagy Pálra, akkor bizonyára állani fog az Ghyczy Kálmánra nézve is, habár őt nem igen lehet a közönséges halandó emberek közé számitanunk egy idő óta.

Szombati táviratunk azt jelzé, hogy a képviselőház utóbbi küzdelmeiben Ghyczyt az ellenzék, az egykori baráti kör támadásai meghatották. Fel is teszszük róla, hogy az igazság őszinte szava még meg tudja inditani.

Gyászos helyzetbe jutott ő. Elhagyván egykori barátait, ezek nem rokonszenveznek vele. Az uj „kompániában" ő nem találja magát. A nemzet zömét elidegenitette magától.

Van neki barátja mégis.

És hol találta fel?

Ausztriában.

Nagyon szomoru dolog biz az, midőn a magyar kormánypolczon oly ember van, a ki itthon nem tud magának barátokat szerezni, hanem arra szorul, hogy — idegen elemek kiáltsanak neki hozsánnát.

Ghyczyt nagyobb megszégyenités nem érhette volna már, mint hogy — az osztrák dicséri törekvéseit.

Hiába tagadnók, azt mindenki látja, hogy Ausztria érdeke igen ellentétes a magyar nemzetével. Megszoktuk már, hogy hazánkra nézve jót a Lajthántulról nem várhatunk.

És most azt is meg kellett érnünk, hogy az osztrákok dicsőitik Ghyczy Kálmánt azon adójavaslataiért s pénzügyéri müködéseért, a mit minden józan magyar polgár elitélt s a hazára nézve károsnak vallott.

Hogy Ghyczy müködése — habár jó indulatból eredettnek kell is elismernünk, — a nemzetre nézve hátrányos, erre legfényesebb bizonyiték — a bécsi öröm.

Ügyünk jobbra fordulásán ott nem örülnének oly jó kedvvel.

Vajon hitte volna-e azt Ghyczy, — hogy őt az osztrákok pártfogolják a magyar nemzet ellenében?

Isten mentsen az ily barátságtól.

Ha az ellenzéki férfiak szónoklatai nem voltak meggyőzők Ghyczyre nézve, — bizonyára át fogja látni most, hogy az ő iránya egyátalán nem üdvös a hazára nézve.

Még van idő meggondolni tettét.

Láthatta eddig is, hogy a toldozásfoldozás nem használ már semmit, itt csak gyökeres rendszerváltozás segithet a bajon.

E téren keresse Ghyczy Kálmán a pénzügyminiszteri dicsőséget.

Akkor itthon lesznek barátai, nem pedig — Ausztriában.

— **Az ellenzéki választókat** Irányi Dániel figyelmezteti, hogy ez évre szóló adójukat fizessék be, hogy a választói névsorból ki ne maradjanak.

— **Szatmármegye** bizottságának baloldali tagjaihoz. Szatmármegyében a jövő országgyü ési képviselőválasztmány megválasztása és más fontos intézkedések végett, még e folyó deczember hó 22-dik napján rendkivüli közgyülés fog tartatni. Hogy e közgyülésen pártunk meggyőződését megyénk és hazánk javára érvényesithessük, mulaszthatlan kötelességünknek ismertük, hogy tisztelt elvrokon társainkat ezennel felkérjük, miszerint a kitüzött megyebizottsági közgyülésre Nagy-károlyban, még a gyülést megelőző napon bejönni és az akkor itten tartandó balpárti értekezleten megjelenni — még a legsulyosb legyőzhető akadályok elháritásával is, mindnyájan szivesked jenek. Hazafiui üdvözettel! Kelt Nagy-Károlyban, 1874. deczember 9-én tartott balpárti értekezletünkből. A jelenvoltak.

— **Az adóügyi bizottságban** heves ellenzésre talált az a terv, hogy a fényüzési adójavaslatok karácson előtt a háznak benyujtassanak.

— **„A központi ellenzéki kör** választmánya ülésében Majoros István inditványára elhatároztatott, hogy a kör helyiségében ezentul minden vasárnap délután értekezletek s tudományos fölolvasások fognak tartatni; fölvashat az elnök vagy helyettesse engedélyével nem tag is. Később — ha tehetségében fog állani — a felolvasónak tiszteletdijat is fog adni a kör, s helyiségében tánczvigalmakat is rendezend. — Csernátony Lajos bejelentette a körből kilépését. A választmány az alapszabályok értelmében (melyek a belépett tag kötelezettségeit 3 évre szabják meg) a tagságról lemondását el nem fogadá s igy Csernátonynak akarva nem akarva, továbbra is tagnak kell maradnia. — Tisztviselőválasztási közgyülését a kör jövő évi január hó 10-én tartandja meg.

— **Hatala Péter** budapesti egyetemi tanár a kath. vallásból kitért s unitárius lön. — Dr. Lucz Ignácz szatmári kath. áldozár ref. lön s megnősült.

— **Az állam és egyház** közti viszonyok rendezésére kiküldött képviselőházi bizottság a szombati ülésben elhatározta, hogy a képviselő bizottság fel fog kéretni, a római és a görög kath. egyházak autonomikus szervezése s egyes egyházak előjogainak megszüntetése tárgyában a bizottság által beterjesztendő határozati javaslat előzetes tárgyalására. Beható tárgyalásban részesült továbbá, a véduri viszonyon, valamint az egyháznagyi látogatáson alapuló szolgálmányok kérdése. — Erre vonatkozólag a bizottság következő szövegezést fogadott el: „A véduri jogviszonyon (patronatus), valamint az egyháznagyi látogatáson (kanonika vizitacző) alapuló azon szolgálmányok szabályozásáról, melyek a véduri jogviszonynyal függnek össze, külön törvény fog intézkedni."

— **Éljen Szoboszló!** A h.-szoboszlói ellenzék tagjai elhatározták, hogy a Csanádi Sándor által Kossuth részére felajánlott belső telken épitendő háznál a gyalog és szekérnapszámot ingyen teljesitik.

— **Kuriózum.** A főrendiház szombati ülésén Cziráki János gróf a pénzügyért az iránt interpellálta, hogy miért nem lépteti élethe a hirlapbélyeget?

Őszinte szó a vidékről.

Nagybánya, dec. 10-ik.

Hogy az ország lakossága ne unatkozzék, s legyen mivel foglalkoznia, a kormány s különösen annak két minisztere kellőleg gondoskodott, az egyik találván fel egy csomó adójavaslatot, a másik a megyék kikerekitését; mondhatjuk általában, hogy egyik ugy, mint a másik pártkülönbség nélkül meglehetős visszatetszést szült a vidéken s ennek élőszóval is kifejezést adni nem késnek, de az ily panaszok és nyilatkozatok nem hatnak oda, hol létünk és nem létünk felett végeznek, azoknak fülei siketek.

Ha tudná az ország, s erről az előzmények után meg volna győződve, hogy a terhes adó csak ideiglenes, hogy jobb gazdálkodás után az elviselhetlen adó szállani s rendes medrében visszatérittetni fog, még tán ez áldozatra is kész volna, de miután arra még csak remény sem nyujtatik, s a jelen gazdálkodás mellett arra kilátás sincs: nem csuda, ha e hazának minden józanon gondolkodó polgára kétségbe esik, hogy mindez hova visz minket?

Nem egyszer, de számtalanszor figyelmeztették a kormányt, hogy először mutasson hajlamot és erős akaratot a gazdálkodásra, s miután minden lehető megtakaritást megtett, és mégis nincs más ut a menekülésre, mint az adó emelése, csak akkor tegye azt; de akkor is tartsa szem előtt, hogy az ipart és nemzetgazdászatot tulságos terheltetésekkel el ne ölje; azt sem vetheti a feljajdulók szemére, hogy a gazdálkodás mikéntjét fel nem fedezték, mert nincs lap nagy Magyorországon, mely a lehető megtakaritásokra ne mutatott volna; tehát a mulasztás nem a nemzetet, hanem azokat terheli, „kiknek vannak fülei, de nem hallanak", kiknek kezökben van az erő és hatalom, de azt nem arra használják, hogy ez elárvult haza sorsán segitsenek, hanem hogy a tehetetlen Molochnak szolgáljanak.

A kikerekités eszméje is idétlen szülött, mert ha be kellene is ennek következnie, még sincs itt az ideje, a felzavart vizet előbb pihenni kell hagyni, hogy ha alkatrészeit külön választani akarjuk, igy a nemzet is, mely alkotmányosnak nevezett korszaka óta szakadatlanul egyik hullámzásból a másikba ment át, anélkül, hogy a multból hozott ellenszenves alkatrészeivel összesimulhatott volna, most ujabb erőszakos rázkódtatásnak kitenni, nem helyes politika. — Ha testvért a testvérrel összehozunk, örömmel nyujtják azok egymásnak jobbjukat, de azok, kiket csak a kényszer boz össze, kik egymást, ha nem is álhatták, de nem szerették: bizony az ilyen vegyes házasságon nincs isten áldása, az ily házasfelek folytonosan perpatvar közt élnek, mit az egyik akar, a másik azt ellenzi, s ezek ilyetén közremüködésével a haza nem nyer, de veszt, a közügy pedig folytonosan szenved.

De hibának jelezzük mi azon általános elvet is, mely a kisebb királyi városok bekebelezését illeti, a kir. városok önerejükre lévén utalva, mindenkor arra törekednek, hogy a kor követelményeinek megfelelőleg, a közmiveltséget, ipart és kereskedelmet fejleszszék, humanisztikus intézeteiket szaporitsák, de e mellett némelyeknek, t. i. a haza végvidékén levőknek egy magasztos, és szent hivatásuk is van, a magyar nemzetiséget fentartani, terjeszteni, az idegen elemek betódulásának védbástyául szolgálni, ha már most ezek benevolasztatnak, önállásukat elvesztik, mi következik? az, hogy leszorittatnak, nem lévén többé gát, a nemzetellenes elemek izgatásának tág kapu nyittatik. Ugyanazért az volna a kormánynak hazafias és jól felfogott kötelessége, hogy az ily végvidéki magyar városokat, még ha kell, segélyivel is, sokkal inkább pedig az arra nem szorultakat fenntartsa, nemcsak, hanem azt emelje és hivatásában tőle kitelhetőleg elősegitse. — Ezt és ennyit az alkotmányos magyar kormánytól a nemzet elvár.

—ő—

Nyiregyháza, decz. 13.

Jótékonyczélu mükedvelői előadás. Nyiregyházán, vasárnap, 1874. deczember 13-án, a nagyvendégló termében a nyiregyházi mükedvelők által, saját pénztáruk javára adatott a „Czigány." Eredeti énekes népszinmü 3 felvonásban. Irta Szigligeti Ede. (Rendező: Enyinghy Lajos.)

Személyek: — Várszegi, gazdag földesur — Mikecz József ur. Kurta uram, agglegény — Kovács Károly ur. Gyuri, unokaöcscse — Nagy Sándor ur. Márton, paraszt gazda — Maurer Károly ur. Rebeka, felesége — Gráf Julika k. a. Évi, leányuk — Andrejkovics B. k. a. Zsiga, vén czigány — Angyal Gyula ur. Peti, Rózsi gyermekei — Eszéky Gyula ur, Eszéky Emma k. a. Ferke, uraság hajdu — Homolay Gyula ur. Kisbiró — Váczy Gyula ur. Erzsi, Sári, Panni paraszt leányok — Dankó I.-né urnő, Sexty Emma k. a. Nádassy Emma k. a. Kondorné — Kovács Erzsi k. a. Násznagy — Velenczey István ur. Vőfély — — — Egy öreg — — — Lakadalmas nép.

A „debreczeni kör" ismerkedési estélye.

— A „Debreczen" tudósitása. —

Budapest, decz. 13.

A „Pannonia" udvari étterme mult csütörtök este igen érdekes mulatságnak volt szinhelye. A „debreczeni kör" tartotta ott ismerkedési estélyét.

Aki tudja, hogy szokás mulatni Debreczenben, annak tán fölösleges is elolvasni ezt a levelet. — Egyesült itten a jókedv a kölcsönös szivélyességgel, az egyik barátja lett a másiknak; a poharak személyválogatás nélkül iártak kézről kézre s mindenik ugy érezte, mintha honn volna, a — kedves Debreczenben.

Mindenik szemében ott ragyogott a mult emlékének öröme, a szülői hajlékban érzett boldogság viszfénye s ha a barát megölelte a barátot, ugy képzelte, hogy a honn maradt apát, szerető anyát, a vesztett boldogságot zárja ismét karjai közé.

Szétdobta a sors valamennyit.

Az a nagy monumentális épület ott Debreczenben, mely előtt a szabadságharcz szivén dőfött orosz lánya, megtörött szemmel fájdalmasan tekint a boszuló igazság felé s mintegy jelezni akarja, hogy a bénult nemzeti erő haldokolva is őrt áll az ifju nemzedék kapujánál, — ott az a nagy tisztes épület, az alma mater, mely mindenkinek szivébe az olthatlan honszerelem, s a másithatlan nemzeti akarat kristálycsöpjeit egyformán osztá, a multba visszavágyó lélek előtt ujra egész nagyságában feltünt — mindenki szive ujra megifjult s ujra hallá a szeretet, a tudodomány, a hazafiság feledhetlen, behizelgő kedves hangjait . . .

Hiszen olyan szépek az ifjukori emlékek, — olyan jó az emlékezés.

Az emlékezet világánál a lélek, a szív rejtekébe mélyed, fölkeresi benne a kebelvilág drága kincseit s megaranyozza velök a meztelen jelent . . . .

Elfeledjük, hogy „a multban nem volt öröm" s hogy szétüzzük a jelen terhes feliegeit, hogy ne higyjük el, hogy „jövőnkben nincs remény" — ihletett ajkakon utat tör magának a szív fohásza a honboldogitás magasztos gondolata:

„Isten áldd meg a magyart!"

Akik ifjanta együtt tanulták szeretni a hont, — később együtt ily jelszó alatt találkoztak erősbült szivvel az élet virágtalan ösvényén, ily jelszó alatt egyesültek a kölcsönös szeretet zászlaja alatt a „debreczeni körben."

Majd a barátság géniusza jelent meg közöttük felhangzottak a barátság dalai, — majd Csokonait is becsalta a bőven folyó gohér illatárama s az ifjak ajkaival zengte ismét:

„ . . . . . .
Majd talán boldogabb időkben,
Fellelik sirhelyemet . . . .

Sirját feltalálta az ifjui szív kegyelete — emlékoszlopa dönthetlenül áll emlékezetünkben. Jó Vitéz, alhatol csendesen . . . .

A halál megnyugtat — az élet vigasztal.

A halottaknak békét — az élőknek boldogságot kiván a szeretet.

A „debreczeni kör"-ben „éljen"-t kiáltottak az ifjak a hazára, a hon atyáira, a tudomány s közmüvelődés terjesztőire. Éltették a királyt, Kossuthot, Ghyczy Kálmánt, Tisza Kálmánt. Oláh Károlyt, a debreczeni tanitói kart és Debreczent.

Hanem ki feledtené el a legderekabb emberek egyikét, Debreczen egyik legdiszesb polgárát, kit mindnyájan szeretünk?

Bizonyára senki!

Oda képzeltem magam én is barátságos körébe, s amit hajdan ott éreztem, kimondotta szám itt:

Pohár kezemben, ujra élek,
Eremben ismét ifju vér pezseg —
Ifjui álmok, csábitó remények
Elandalitják fásult lelkemet!
A rég elhamvadt hő szerelmi tüz
Szivemben lángra kap —
S a géniusz? . . . . Hej, kedves Bánki bácsi,
Maradjon nyitva reggelig a csap!

Hosszu nagyon az élet utja,
Régen csavargom én is rajta már . . . .
Az ifjuság virága hervadóba'
S hogy porba hulljon, sárga őszre vár . . . .
De mit az ősz? . . . . hisz uj tavaszban élek,
Enyém az ifjukor!
S a szerelem? . . . . Hej, kedves Bánki bácsi,
Hadd folyjon egyszer reggelig a bor!

A végzet átka sujtott engem
S mint senki, annyi kint kiszenvedék!
Én megadással türöm szenvedésem,
Mig megsokalja isten és az ég —
S mig elérkeznék legszebb ünnepélyem,
A várt halotti tor:
Egy vigaszom . . . . kedves Bánki bácsi,
Csak addig folyjon legalább a bor!

Kompothy Tivadar.

Sekszpiri felolvasás.

Debreczen, deczember 10.

Egy idő óta divattá kezd válni az irodalmi képzettség utáni törekvés. Ilka Ponson du Terrail helyett Toldy Ferenczet veszi kezébe, Blanka Dumas helyett Gregust olvassa, a mama megunva Gaboriaut, Nevyt lapozgatja, a papa kidobja az ablakon a „Családi kört" előfizet a figyelőre. Soha örvendetesebb változást, soha helyesebb irányt! Még egy lépés, s rágalommá válik Toldy junior azon mondata, hogy a magyar nőnek csak udvarolni, de vele beszélni nem lehet.

Nem tudom, hogy nem zavarom-e össze az okot az okozattal, midőn Géressy felolvasásainak látogatottságát innen magyarázom. Annyi azonban bizonyos, hogy ha van ez állitásban valami megdönthetetlen, az bizonyára a látogatottságra vonatkozó szavak igazsága.

A felolvasó terem 25—30 padja e felolvasások tiszteletére rendesen megtelik válogatott közönséggel, ott látjuk városunk müvelt hölgyeit versenyt figyelve közéletünk általánosan ismert férfiaival s a még jelenleg a muzsák szolgálatában álló, minden szépért lelkesülni tudó ifjusággal. Géressy ur legutóbb Othellot magyarázta figyelmes hallgatóinak.

E felolvasással azért foglalkozunk hosszabban, mivel a módra nézve, mely Géressy urnak a felolvasásokban sajátja, lényeges s mi fő, kellemesen ható változást észleltünk. Eddigelé ugyanis meg kellett elégednünk az egyes müvek szépségének felsorolásával, hallottuk, mint itélnek ugyanazon tárgyról az aesthetikusok, de e felsorolásuk nem összehasonlitólag történt, s nagyobbára saját itélőtehetségünknek volt föntartva, megválasztani a sok közül azon irányt, mely az eszményi szépségek labirinthjában az eltévedés veszélyétől gondolkodásunkat megmenti. Tagadhatlan, hogy hatás nélkül ez sem maradt, de tény az is, hogy érdeklődésünk magasabb fokra hágott Othello hallattára, egyedül azért, mert az előadó a többi sekszpiri magyarázó irányában programmot vallott, vagyis kritice vette gondolkozás tárgyául a különböző nézetet, egyet elfogadott, s annak alapján emelte széptani értekezésének épületét.

A széptani itészre az egyéni bir legnagyobb vonzerővel, minden müvészetben, minden tudományban, ezért áll a primitiv rajz annyira a legtökéletesebb photografiának fölötte és azért mulja felül a középszerü historikus a legnagyobb krónikást.

Othellot Géressy ur hajlandó Sekszpir későbbi müvei közé sorolni, hogy ifjui kor termékének ne tartsa. Röviden vázolja azon elbeszélést, mely e nagy szabásu tragédia tárgyát képezi, aztán áttért annak tárgyalásába, vajon okadatolva van-e az ismeretes végkifejlődés, ama megrázó bukás az előzményekkel, összeütközésbe jöve Desdemona az erkölcsi világrenddel elannyira, hogy egyedül halála lehet a szükségszerü engesztelő áldozat?

Korunk szabad irányának hatása alatt, mely a nevelés körül, talán helytelenül, elveti a figyelem elvét, kissé bajosabb megérteni Desdemona bukásának szükségszerüségét, kinek egyedüli hibája az, hogy szerelemre gyulva a tőle, faj, születés, szokások, erkölcsökben olyannyira elütő, de büszke, jellemes és vitéz, sokat szenvedett mór, Othelló iránt, atyját elhagyva, ennek nejévé lesz, meg sem gondolva, hogy e tette által szülőjét az elenyészhetlen

A „DEBRECZEN" tárczája.

ANNA TITKAI.

— Svéd regény. —

Schwarcz Maria Zsofiától.

MÁSODIK KÖTET.

IX. FEJEZET.

(Folytatás.)

A legközelebb lefolyt két év alatt igen sokszor ült már Thure igy Johanna mellett, és beszélt anyjáról, saját jövőjéről, barátságról és boldogságról; de bármiről beszélt is, Johanna arczkifejezése mindenkor nyilt és erőltetésnélküli volt; mig most valóságosan zavartnak látszott.

Johanna igen gyakran gondolá, hogy Thure szerelmi vallomást fog tenni, de sohasem hitte a pillanatot oly bizonyosan elérkezettnek, mint most.

Ha Johanna csak kissé lett volna is bizonyos abban, hogy volt imádója őt ismét megkérendi, ugy minden kivánsága teljesülendett; ámde a legközelebbi két hét alatt azon szomoru gondolat vett rajta erőt, hogy óhajtott szerencséje ellenében már Anna feltolakodott. Bármennyire óhajtotta is magának e szerencsét, mégis mindaddig kevésre becsülte azt, mig azon gyanuja nem támadt, hogy attól őt Anna meg akarja fosztani.

A helyet foglalt Thure, miután kissé haját megegyengeté, igy kezdett nyilatkozni:

— Kedves nénikém! már rég óhajtottam veled valamit közölni, ami rég nyomja szivemet, de mindig féltem, hogy . . . hogy . . . .

Itt Thure elhallgatott, és ismét haját kezdé egyengetni.

— De ugyan miért félnél én tőlem? — szólalt meg a leggyöngédebb és hizelgőbb hangejtéssel Johanna — hát nem minden alkalommal igaz barátnéd voltam-e?

— Óh igenis, kedves nénikém, mindig az valál, és épen azért félek, hogy ha szivemet előtted föltárom, talán háládatlannak fogsz tekinthetni.

Majd megfogá Johanna kezét, és megcsókolván, a legnagyobb izgatottsággal igy szólt:

— Rendkivül sajnálnám, ha gyengeségemet nem szokott jóságoddal és elnézéseddel fogadnád; a lefolyt két év alatt már százszor is elmondám, hogy jól tudom, miszerint nem lett volna jogom szivem érzelmeit ápolni, ámde szenvedélyem erősebb volt, mint eszélyességem és szegénységem tudata; sőt most már nem is tudom elhallgatni, hogy teljes szivemből szerelmes vagyok, még pedig két év óta, és hogy szerelmem . . . szerelmem . . .

Thure hirtelen elhallgatott, mivel a külső szoba ajtajának nyitása hallatszott; másik perczben pedig már a törvényszéki elnök lépett be, és ez annyivalinkább meglepő volt, mivel az elnök ilyenkor rendesen pihenni szokott.

Thure mihelyt az elnököt meglátta, azonnal fölállott, de rendkivül zavartnak látszott, Johanna pedig össze meg össze volt pirulva.

— Hohó! no lám, előadó ur bizonyosan a jegyzőkönyvet akarja hitelesiteni, — igy szólt a törvényszéki elnök meglehetős éles hangnyomattal; és te, kedves testvérem, mikint látom, nagyon föl vagy hevülve. Ha nem tudnám, hogy negyven éves vagy, azt kellene hinnem, hogy itt nagyon is tüzes érzelgések lehettek folyamatban; igy azonban tudom, hogy ettől éveid megóvnak.

Majd Thurehoz fordult, és igy folytatá:

— Thure! legyen olyan jó, és jöjjön velem.

A következő perczben Johanna már magában maradt. Majd büszkén elnevette magát, és miközben a távozók után nézett, igy szólt:

— A negyven év épen nem akadály egy oly nőnél, aki oly külsővel bir, mint én. Én még tudok szíveket hóditani.

Majd hevesen fölállott, és magában igy gondolkozott:

— Vajon jól cselekedtem-e, midőn annyira bátoritottam, és annyira magamhoz hóditám őt. Én szerelmét nem viszonozhatom, és hozzá csakis barátsággal és jóindulattal lehetek.

Johanna kénytelen volt e magán gondolatait félbenhagyni; mivel az ozsonnához való terités végett Mártha személyesen lépett be; ami pedig annyit jelentett, hogy valami mondani valója van.

— A rendes teritéknél egygyel többet teszek, — szólalt meg Mártha — mivel a kerületi kapitány ur itt van, és Anna kisasszonynyal beszélget: talán csak megtetszik őt kávéval kinálni?

Johanna a tükör előtt állott, azonban hirtelen megfordult és igy szólt:

A kerületi kapitány s Annával beszélget?

— Igenis, a földszinti kis szobában vannak, még pedig bezárkozva. Igen, igen, a „kicsike" valóságos gyémánt, és az öreg urnak jobban tetszik, mint Lisbeth. Ma reggel Thureval volt találkája, és most délután már a kerületi kapitánynyal van titkos beszélni valója.

— Siess hozzájuk, és mondd, hogy várom őket, — parancsolá hevesen a föllindult Johanna; majd igy gondolkozott: — Anna a kis szobában a kerületi kapitánynyal bezárkozva? Anna és Thure légyottakat tartanak? Ez a leány nekem csak boszantásomra van.

Kevéssel Mártha távozása után Johannánál megjelentek Lisbet, Éliás és Konstantin, de a kerületi kapitány és Anna még elmaradtak; ami miatt Johanna annyira ingerült lett, hogy az e feletti megjegyzése, habár tréfásan akará is azt nyilvánitani, mindennek inkább, csak tréfának nem volt mondható. Midőn pedig már végkép elveszté türelmét, igy szólott.

— Már látom, hogy azt az Annát és azt a kerületi kapitányt magamnak kell szerelmes csevegéseikből ide zavarnom.

(Folyt. következik.)

lelki fájdalmak legnagyobbikának martalékául dobja.

Ha azonban visszatekintünk ama század társadalmi viszonyaira, melyben a tragédia játszik, megfigyeljük az akkor uralkodott világnézletet a maga legapróbb részleteiben, tapasztalni fogjuk, hogy az akkori felfogás szerint, az atyai hatalom oly szentség volt, — melylyel daczolni egyenlő vala a nemezisnek boszura ingerlésével.

Továbbá gondoljuk meg, hogy a tragédia nem egyedül korunknak iratott, de egy elmult, s egy még jövendő kornak is, mely valószinü, hogy a mi irányunkkal épen ugy szakit, mint a hogy mi elhagytuk az Othelló korának irányát, s nem teljesen lehetetlen, hogy visszatér eme régihez, mert nincs bebizonyitva, a kettő közül, melyik irány üdvösebb az emberiségre; felolvasó legalább ugy tapasztalja, hogy ha korunkban a családi tragédiák hosszu során áttekintünk, azt találjuk, hogy ha van boldogtalanság, mit a szülők zsarnoki akarata szerzett gyermeküknek, mennyiségre nézve legalább is hasonló ezekhez az oly családi boldogtalanságok száma, melyek oka az önkényükre bocsatott ifjak tapasztalatlanságában rejlik. — Ezért fölolvasó ur a nevelésben, bár tudja, hogy kevesed magával, — de azért határozottan, a fegyelem elve mellett nyilatkozik, a szabadságé ellenében.

Ezután áttér az egyes jellemek bonczolására, az idő előrehaladottsága folytán azonban ezt csak a jövö fölolvasás alkalmával végezheti be.

Déry Gyula.

Ausztria.

(—) A „N. Fr. Presse" azt jelzi, hogy az osztrák kereskedelmi miniszteriumban a vasutépitési engedélyadásra vonatkozólag, általános törvényjavaslat készitésén dolgoznak. E törvényjavaslatban az engedélynyerhetés módozatai szabályozvák, valamint azon esetek is meghatároztatnak, melyekben azok az államra átszállanak, és a melyek szerint az engedményesek az épitkezést biztositani köteleztetnek. A miniszteriumhoz 13 tagból álló igazgatótanács beosztása javaltatik; kik szakértők, kamarai tanácsosok, és hivatalnokból lennének kinevezendők; ha ezen igazgatótanács véleményétől az engedélyadásra nézve, a miniszter külön véleményben lenne, végérvényesen a minisztertanács határoz.

Az Offenheimperben az esküdtszék megalakult; az államügyész kijelenté, hogy vádjait mind arra, a ki ezen perben érdekelve van, kiterjeszteni és föntartani kivánja.

A „Deutsche Zeitung"-nak a „Tagespost" ellen kezdett becsületbeli perében, ez utóbbi fölmentetett.

Külföld.

— **Németország.** Majunke egy évi fogságra itélt képviselő, büntetésének eltöltése végett elfogatván, Lasker képviselő azt inditványozá, hogy az ügyrendibizottság oda lenne utasitandó, miszerint arról mielőbb véleményt terjeszszen a ház elé, vajon a képviselőház ülésfolyama alatt jogerőre emelkedő, fenyitő itéletek foganatosithatók-e a ház engedelme nélkül. Az inditvány minden párt által helyeseltetett.

— **Francziaország.** A szabad vallásgyakorlatra vonatkozó törvényjavaslat feletti tárgyalást, a nemzetgyülés másodszor is megkezdette. Azt beszélik, hogy a középpártok egyesülése bizonyosnak tartható. A közös alap megállapithatása végett erélyesen foly a tárgyalás. Az egyesség sikerülése esetében miniszterekül Andiffret-Pasquier, Laboulaye, Dufraure és Duclerc emlegettetnek.

— **Spanyolország.** Serrano meglátogatá Esparterot, a hadimüködés legközelebb meg fog kezdetni. A mult hét elején a Tolosába vezető ut környékén a karlisták és köztársaságiak közt ütközet volt, melyben mindkét fél tetemes veszteséget szenvedett.

Vidéki élet.

H.-Böszörmény, decz.

A „Debreczen" f. hó 7-iki számában Tuhutum aláirással egy közlemény jelent meg a városunkban f. hó 3-án tartott mükedvelői előadásról. A mennyiben tudósitó a lehető felületesen, elferditve s ugy adta közleményét, hogy abból mi itt azt látjuk, mintha illető ur az előadáson jelen sem lett volna: az igazság érdekében s a mükedvelők iránti tiszteletből szükségesnek vélem Tuhutum előadását kiigazitani. Minden előtt tudnia kellett volna tudósitónak, hogy neki az érdemek iránt részvétlenül elismerőnek kellett volna lenni. Nézetem szerint nem mutat tapintatosságra tudósitónál, mikép pár kis szerepkört kiemelve, az azt személyesitőket kitüntetve — a többi érdemesről egészen megfeledkezett, pedig a többi szereplő együtt fáradt, együtt szerezte a babért a kitüntetettekkel. Annalfogva én alkalmat veszek magamnak, hogy nyilvánosságra hozzam a többi szereplő nő neveit is, mint a kik szép előadásuk, könnyed játékuk és otthonosságukkal nekünk élvezetes estét szereztek, s átalán véve mindnyájan megérdemlik, hogy elismerésünkhöz, a koszorukhoz, virágcsokrokhoz, melyekkel az előadáskor a közönség őket is megtisztelte — e pár sort még én is hozzáadjam. Elhallgatta tudósitó nevezetesen — ha a férfiakat nem emlitem is — a Somossy Hermine k. a. nevét, ki kedves játékával, magasztos szép alakjával mindnyájunkat elbüvölt; elhallgatta a Kovács Erzsike, Piroska és a Tóth Nelli k. a. nevét, pedig ők is mindnyájan leköteleztek bennünket, s oly emlékezetessé tették azon időt, hogy azt elfeledni nem fogjuk soha. A midőn én is ezen hölgyeknek — ugy szinte a „Debreczen" decz. 7-iki számában már emlitetteknek is — közremüködésüket, s az élvezetet, melyet nekünk szereztek, nem különben Galánfy Lajos urnak, — aki az egész mükedvelő társaságnak lelke, vezetője, igazgatója volt — sok fáradságáért, a közönség nevében hálás köszönetemet fejezem ki, azon óhajtással zárom be soraimat, hogy ezen tisztelt hölgyeket mihamarabb ujra láthassam a küzdtéren, ahol már hervadhatlan babérokat arattak. (k. s.)

Szinházi szemle.

** Szombaton, 12-én adatott „Angot, a csarnok leánya", operette 3 felv. Irták Clairville, Sirandin és Koning, zenéjét szerzé Lecocq Károly.

Ez uj operette, mint a legtöbb ily nemü munka, csak pillanatnyi hatással bir, s bár megnevetteti a nézőt, mégis átalán véve hatástalanná lesz. Ez sem egyéb bécsi vagy párisi közönségnek való silányságnál, mely olykor olykor nevetést idéz elő. Zenéje csinos, tetszős; csinos alakjai mulattatók, s oly jó előadásnál, mint a szombati volt, méltán idéz elő derült hangulatot. Meséje a következő: Angot (Krecsányi Sarolta) a csarnok árusainak fogadott gyermeke, midőn már 19 kérőt visszautasitott, rászánja magát apáinak és anyáinak sürgetésére, hogy a 20-ik kérőt Pemponnet fodrászt (Szabó Bandi) elfogadja; de ez csupán szinlett szemérmességből történik, mert titkon egy Ange Pitou nevü népénekest (Dalnoki) szeret, s ezért igyekszik esküvőjét elhalasztani azáltal, hogy egy névtelen levelet küld a polgármesterhez, s azt felvilágositja, hogy az, ki neki apjául volt beirva, már születése előtt két évvel meghalt, s igy a polgármester uj apának állitására hivja fel a csarnok árusait. Majd elfogatja magát egy gunydal éneklése miatt, mely a direktorium ellen van intézve, a királypárti népénekes által, csupán azért, hogy házasságát késleltesse. Fogság helyett azonban elviszik Lange kisasszonyhoz (Dalnokiné), a ki kiváncsi látni azon leányt, ki ama dalt énekelé a direktorium, ő ellene és Larivaudiere (Foltényi) ellen, a ki a direktorium főembere, s az ő kedvese. Ekkor felismeri Angot Clairettben az ő hajdani barátnéját, s magánál tartja. Itt azonban Clairette rá jön, hogy kedvesét a népénekest az a másik nő is szereti, s igy boszut esküszik ellene, mely abban áll, hogy mind Lange kisasszonyt, mind Ange Pitout légyottra hivja egymás nevében s itt a csarnok árusaival őket meglepi. Majd derekasan összeszidván egymást, végre kibékülnek, s Angot eltaszitván magától a népénekest, nőül megy mátkájához a szegény Pemponnet fodrászhoz hü imádójához.

A szereplők egytől-egyig a legkedélyesebben játszottak, s a mese közé szurt bohóságokat mulattatóan adták elő. Krecsányi Sarolta, Horváthné és Szabó Bandi különösen kitüntek, nemcsak játékukkal, de énekükkel is. Dalnokiné, mint mindig, ugy most is szépen énekelt férjével együtt. Foltényi, Együd vidám hangulatra inditák a közönséget. — A kar igen jól ment. Az öltözékek igen ügyes készitőre mutattak. Medgyesi ma is bebizonyitá jeles tehetségét. Közönség nagyon szép számmal volt jelen, ugy hogy csak 3 páholy volt üres.

Még egyszer a Domokos Kálmán-féle ügyben.

Minden félreértés kikerülése tekintetéből jónak látom köztudomásra hozni, hogy Domokos Kálmán helybeli gazd. tanintézeti tanár ellen, — az ellenem mint ügyvéd ellen, minden ok nélkül tett sértő nyilatkozatai, s azokat megelőzőleg személybiztonságom ellen intézett veszélyes fenyegetőzései megtorlása végett, annyival inkább kénytelen voltam a büntető eljárás utját választani, mivel a nevezett egyén több rendbeli ügyben másoknak is becsületbeli adós levén, lovagias elégtételadásra képtelen.

Oláh Károly.

— **Biharmegye alispánjától.** — Minden szolgabiró urnak! Az 1848. V. t. cz. és az erdélyi II. t. cz. módositásáról és kiegészitéséről szóló törvény f. évi november 30-án kihirdettetvén, azon kihirdetést tevő 15 nap mulva hatályba fog léptetni. Ezen törvény 117. §-a szerint minden törvényhatóság a belügyminiszter által kitüzendő határidőn belül, a törvény 17-dik és 20-dik §§-ai értelmében alakitandó központi választmány megválasztására van hivatva. A nméltóságu m. kir. belügyminiszterium e f. hó 49,007. számu intézményében ezen központi választmány megválasztására a törvény hatályba lépte után következő folyó évi deczember hó 15-től— 22-ig terjedő időközt tüzte ki, — mihez képést, felhivom a szolgabiró urat, miszerint a legszélesebb mérvben sürgősen közhirré tétesse, illetőleg a községek elöljáróinak felelősség terhe alatt szigoru kötelességükbe tegye, minden a községben lakó bizottsági tagnak személyesen tudomására juttatni, — hogy ezen központi választmány megválasztása a kitüzött időben tartandó rendes evnegyedes közgyülés első napján, azaz deczember 16-án fog a törvény értelmében eszközöltetni. N.-Várad, deczember 8. 1874. az alispán távollétében Dobozy Miklós főjegyző.

— **Budapestről** értesitenek minket, hogy Mészáros Károly a „Ludas Matyi" egykori szerkesztője ujévtől „Kortes" czimen élczlapot indit.

UJDONSÁGOK.

* **Az „Egyetértés"-nek** nagyobb alakban megjelent mutatványszáma mai lapunkhoz van mellékelve. Melegen ajánljuk ezt az elvbarátok, általában a nagy közönség figyelmébe.

* **A hirlapirók egylete** ügyében a „Békésmegyei közlöny nyilatkozott. Pártolja az eszmét. De czikke — a mint látszik — még az előtt iratott, mikor a „Debreczen" szerkesztőségének e tárgyban megjelent nyilatkozata napvilágot látott.

* **Érdekes bölcsészeti** mü jelent meg kőzelebb Bihari Péter budapesti ref. gimn. tanártól; czime: „A philosophiai tudományok encyclopaediája." Ára 80 kr. E mü a bölcsészeti alapismeretek összegét adja világos, könnyed nyelven. A középtanodát végzett ifjak számára iratott ez; a kiknek melegen ajánlhatjuk. Főérdeme a berendezés czélszerüsége, melynélfogva az könnyen áttekinthető. A bölcsészeti müvekben szegény irodalmunknak mindenesetre hasznos szolgálatot tett a derék szerző e mü kidolgozásával.

* **Oszterlamm Ernő** főiskolai tanár 2000 ft alapitványt tett nagy részben debreczeni lelkészek és tanárok gyermekei számára.

* **A lóvonatu vasut** ügyében a városházánál tegnap délelőtt tartott gyülés eléggé látogatott volt, s annak lefolyta alatt elhatároztatott, miszerint a városi hatóság megkeresendő oly czélból, hogy az a vasut épitésébe befektetendő 200,000 forint körüli összegért, mint a mennyi a meglevő részvényesektől befolyó 40,000 ftot tevő összegen felyül még kivántatik — hat éven keresztül 5%-nyi biztositást elvállalna. Továbbá, hogy az emlékkerttársulat szintén felkérendő a nagy-templom előtt befásitandó térből a vasutnak ott leendő elvezetéséhez szükségelt térség kihagyására.

* **Szél György** a ref. egyház jeles segédlelkésze, Révesz Bálint püspök oldalánál, tegnap avasujvárosi lelkészül választatott 91 szavazattal 27 ellenében. Őszintén kivánunk szerencsét e választáshoz ugy a derék ifjunak, mint az avasujvárosi népes gyülekezetnek!

* **A helybeli iparos ifj.** önképzőegylete helyiségében f. hó 13-án igen érdekes felolvasást és magyarázatot tartott Domokos Lajos tanitó, melyen szép számu férfi és női hallgatóság jelent meg. Felolvasó ezuttal tárgyát a növénytanból merité, ösmertetvén a növénytan elemeit, azok mikinti szaporodását, fejlődését, táplálkozását, — jövőre pedig megigéré, hogy a fanemesités és oltászatot tárgyalandja. Ez alkalomból kifolyólag Rácz György egyleti elnök igen találólag jelzé, hogy: valamint a most tartott oktatás szerint a növényzet forrását a magból veszi, s a mag jósága főtényezőjekint szerepel a növényzetnél: igyekezzék az iparos ifjuság egylete fiatalsága is, mindinkább oda munkálni, hogy az egylet kebelében elhintegetett jó magvak idővel kifejlődvén, termékeny és hasznos élőfákat hozzanak létre az iparos osztály müvelődési érdekében.

* **Egy főiskolai tanár** jövő vasárnap s azután folytatólagosan népszerü előadást tart a polgári kör helyiségében a métermértékekről. Ajánljuk ezt a közönség figyelmébe.

* **A debreczeni gazdasági egyesület** lótenyésztési szakosztálya tegnap választá ki a város alatti ménlótelepből az ott levő s rendelkezés alatt álló méneket, melyek Debreczen város részére a fedezésre legalkalmasabbnak találtattak.

* **Beczner Frigyes** kereskedelmi középtanodai tanár jövő pénteken felolvasást tart „a kereskedelem befolyása a müvelődés terjedésére" czimmel a kereskedő ifjak önképző egyletében.

* **A magyar kölcsönös** biztositó bank ellen hosszabb közleményt vettünk H.-Böszörményből Somogyi Imre urtól. Czikkiró azon nézetének ad kifejezést, hogy ott a kezelés hibás volna, s emiatt az intézet nem a legjobban állana. Panaszkodik az iránt is, hogy a vagyoni állás közététele a „Debreczen"-ben megigérték, de nem teljesiték, sat. Mindenesetre nem ártana ez ügyben a közönséget felvilágositani.

* **Ma tették sirba** Kirschbaum Károly fodrász kihült porait a czeglédutczai temetőben. Nyugodjék békével! Legyen könnyü hamvainak a föld!

* **A ref. tanitók** a gyámintézeti ügyben tegnap gyülést tartottak, most az alapszabályok nézettek át, s azok helybehagyattak.

* **Beküldetett** hozzánk Táborszky és Parsch zenemükereskedéséből 100, oktatva gyakorló zenedarab, négy kézre, Köhlertől, 1-ső füzet, ára 1 ft. 50 kr.

* **Az önkéntes tüzoltóegylet** tegnap választmányi ülést tartott, melyen belkörü intézkedések tétettek az egylet ügyének előbb vitele érdekében.

* **A fejfák kipusztitását** ismét megkezdték a pavillon-laktanyabeli katonák a czeglédutczai temetőben s midőn ily katonát a csősz kerültében épen tetten kapott, s azokat a temetőből leendő távozásra felszólitá, ezek a csőszt megveréssel fenyegették; különben a katonák kilétének kinyomoztatása és megfenyitésök ügyében a hatóság a katonai parancsnokságot megkereste.

* **Elkeseredett gyülölségnek** nevezhetjük azon mély érzést, melylyel két helybeli egyén R. D. és V. D. egymás irányában viseltetnek; ezen két egyéniség nem elégedve meg azzal, hogy egy időben a hirlapok nyiltterében egymásról még a becsület lászatát is lerántották, most nyilvános helyeken folytatják egymás ellenében a kérlelhetlen harag minden jelenségében nyilvánuló harczot, ugy hogy egy közelebbi ily eset alkalmából a dolgot aztán a rendőrség a kir. ügyészséghez is bejelenté.

* **Vasuti és gőzhajózási kalauz.** Midőn ezen czélszerüen berendezett kalauzra t. olvasóink figyelmét felhivnók, figyelmeztetjük egyszersmind, hogy tájékozás vagy utmutatás szükségének esetén a vasuti és gőzhajóállomásokon, nemkülönben szállodák, vendéglők, kávéházak, kaszinók s egyéb nyilvános helyeken határozottan ezen magyar nyelven is megjelenő kalauznak előmutatását annál kevésbé mulaszszák el, mert a közönség ezáltal az első ilynemü magyar vállalat kivánatos fenállhatásának biztositására igen hathatós befolyást gyakorolhat.

* **Megjelent** Légrádi-testvéreknél s beküldetett hozzánk a következő munka: „Magyar konzervativ politika", irta Asbóth János; a könyv ára 1 frt 80 kr. Kiállitása igen csinos.

* **Sertéslopás.** Tegnapelőtt reggelre viradó éjjel a péterfián levő Borsay-ház udvaráról még eddig ki nem puhatolt tettesek 4 darab kövér sertést elhajtottak.

ORSZÁGGYÜLÉS.

— Deczember 12. —

Elnök Perczel. Napirend: a kérvények tárgyalása. Bartal megigéri, hogy javaslatot ad be a 3 éven alóli marhák vágatásának eltiltása érdekében.

Helfy kérdi: mikor akar a keresk. ügyér az iparkamarák eltörlése érdekében előterjesztést tenni. Bartal igéri, hogy e tárgyban intézkedik.

Öt javaslat felolvastatik 3-szor.

Következett Stoll K. javaslata a földbecslési munkálatokban tervezett kiigazitások iránt. Ghyczy nem fogadja el. Tisza is ellenzi. Tavaszi utasitni kivánja a pénzügyért, hogy az adó alá fel nem vett földeknek adó alá vonása iránt tjavaslatot adjon be. Majoros Stoll javaslata mellett szól. Vidliczkai a módositott hat. javaslatot pártolja. Patay Stoll javaslata mellett szavaz.

A ház Stoll javaslatát s a módositványokat elveti.

Az 1873. 39. t. cz. hatályának meghoszszabbitásáról szóló törvényjavaslat általánosságban és részleteiben elfogadtatik, s az ülés véget ért.

Debreczeni szinház.

III. bérlet 20. szám.

Kedden, decz. 15-én 1874.

adatik:

NEM JÓ A tüzzel játszani.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta Puttlitz Gusztáv. Forditotta N. N.

(Rendező: Együd.)

Kezdete 7 órakor, vége fél 10 után.

— **Bécsi tőzsde** decz. 14. (Távirati tudósitás.) Ezüst 105.90, cs. arany 5.25—; Napoleonarany 8.89—.

Felelős szerkesztő s kiadótulajdonos:
OLÁH KÁROLY.
Főmunkatárs:
SZATMÁRI KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Karácsoni és ujévi ajándékul!

Bátorkodom a n. érd. közönségnek következő czikkeimet bámulatos olcsó gyári árak mellett ajánlani. Ugymint:
4/4-es valódiszinü kartont rőfönként 18 krjával és feljebb,
kék honi kartont 19 krtól feljebb,
4/4-es karton kendők 19 kr darabja és feljebb,
téli kendők 30 krtól feljebb.
Mindennemü vásznak, gyolcsok és chifonok 14 krtól feljebb, valamint itt elő nem sorolt e szakmába vágó czikkeket meglepő ócsó árakban.
Vidéki megrendelések a legpontosabban és leglelkiösmeretesebben intéztetnek el.
A n. é. közönség szives pártfogásába magamat ajánlva vagyok teljes tisztelettel:
ERBER V.
648 1—

Eladó tanyaföld.

Az ebesi telken egy 8 nyilas és 20 öl a legjobb minőségü **tanyaföld**, a rajta levő épületekkel, a Szikszay József ur szomszédságában, — minden órán szabad kézből eladó. — Értekezhetni felőle Miklósutczán 1962-ik sz alatt lakó tulajdonossal.
646 1—3

Kiadó tanya föld.

Az elepen a Kadarcs csapszékhez egy dülő földnyire, a Kadarcs parton 5 nyilas föld gazdasági épületekkel, birka hodájjal, bérbeadandó. Ugyanott 5 bogja széna eladó.
Értekezhetni piaczutcza 1829. sz. ház tulajdonosa idősb Veszprémy Lászlónál.
628 3—3

Hirdetés.

A kis koru árva Meggyesi Ferencz tulajdonát képező vargautczai 2192-dik sorszámu, a városi tekintetes árvaszéktől nyert felhatalmazás folytán, kedvező feltételek alatt, és pedig ugy, hogy a megállapitandó vételi árnak két harmada, betáblázással kellő biztositás mellett, több évekre vevőnél 6% kamatra fizetetlenül maradhat: örök áron eladó; az eladási feltételek iránt értekezhetni alólirottal kiscsapóutczán 791-dik szám alatt, vagy a kapitányi hivatal mezőrendőri osztályánál.
Debreczen, decz. 14. 1874.
Bogdány Imre,
kiskoru Meggyesi Ferencz gyámja.
649 1—3

Bérbe adandó

a piaczutczai 2143. szám alatti emeletes ház udvarával.
Értekezhetni az átellenes 1825-ik számu házban lakó tulajdonos özvegy Swetics Mátyásnéval.
644 2—3

Friss disznózsir

fontja 46 kr.

Edények megtöltése meleg zsirral mindennap eszközöltetik, kisváradutcza végén
Szabó Mihálynál.
633 5—6

Eladó lovak.

A nagyváradi l. sz. püspökségi uradalom N.-Váradtól egy órányira fekvő álcsi gazdaságában következő ménesbeli lovak eladók:
6 darab vemhes kancza,
16 darab 2 éves,
8 darab 1 éves és
8 derab idei csikó.
Az eladási feltételek ugyanott a tiszttartóságnál megtekinthetők, bővebb értesitést az uradalmi kormányzói hivatal nyujt.
643 3—3

Eladó ákáczfa.

A macson 8 és fél nyilas tanyaföld határát képező, nagy mennyiségü, több éves ákáczfa egy summában lábán eladó. — Értekezhetni a tulajdonossal kismesterutcza 1382-dik szám alatti háznál.
647 1 3

Debreczen, 1874. nyom. a részv. társ. könyvnyomdájában.

Mai számunkhoz az „Egyetértés" mutatvány száma van mellékelve.